

Klasa 1

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	starannie wykonuje powierzonymu zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg jest przy mnie	podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy (E.3.1), podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie, poprawnie wykonuje znak krzyża (B.2.2), wypowiadając imiona Trójcy Świętej, wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami (B.2.2), podaje przykłady, jak należy się zachować w miejscach poświęconych Panu Bogu, podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.	podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne (E.3.5), opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń (E.3.5), podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań (prośba, przeproszenie, przebaczenie), opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3) charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), wyjaśnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są przypomnieniem o obecności Boga (A.2.1), wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”.	wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu, opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej.	wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią.	podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki, opowiada, co przedstawiają znane mu kapliczki lub figury świętych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Bóg mnie stworzył	podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół...), podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi (A.3.2), podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”, podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę (E.1.3), wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody (C.2.1; C.2.2).	wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania (A.3.3), wymienia elementy świata stworzonego przez Boga, na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć (A.3.4), opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat (A.1.1), podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga (A.2.2).	wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszych ludzi i każdego człowieka, wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra.	uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek, wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga.	wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Bóg mnie kocha	podaje przykłady troski Boga wobec ludzi, podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie, podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), podaje, ile jest przykazań, podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga i bliźniego, podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga (E.4.7).	podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), wyjaśnia, że rozum i wolna wola to narzędzia do czynienia dobra (E.1.3) podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci (A.2.1), opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas, wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości.	na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję	wymienia symbole adwentowe, podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), mówi z pamięci modlitwy: „Zdrowaś Maryjo” i „Ojcze nasz” (D 4.1), opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem (B.5.1), opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele (B.5.2), podaje, gdzie urodził się Jezus, wymienia dary złożone przez mędrców, wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i drugiego człowieka.	wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), wypowiada modlitwy, które już zna, podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go (D.1.2), wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim (A.2.1). opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem (B.4.1), wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego (B.5.1), omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5.3) podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu (B.8.3), wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym (B.8.2). uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu (B.8.3).	wyjaśnia określenie „Adwent”, podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, wyjaśnia przesłanie świąt: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie i potrzebujących, opowiada przypowieść o zagubionej owcy, podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka.	opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, omawia znaczenie symboli adwentowych, omawia okoliczności narodzenia Jezusa, wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.	na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu opowiada scenę zwiastowania, wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”,

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg jest w mojej rodzinie	podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2), podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy, podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.	podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób (E.1.4), wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba.	wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, wyjaśnia, że brak miłości rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby, wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności.	wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu.	charakteryzuje wspólnotę rodzinną, wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców, uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.
VI. Bóg zbawia	podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas trwania tego okresu (B.4.1), podaje przykłady wielkopostnych postanowień – obietnic złożonych Jezusowi, pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”, z pomocą wykonuje palmę lub rysuje ją samodzielnie, wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne, podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, podaje prawdę, że Jezus przyjdzie powtórnie na ziemię (A.6.1).	wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, wyjaśnia symbolikę palmy (B.5.2), wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania (B.5.1), podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym, na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej (stacje: II, III, XII), wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności, wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu.	własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla, wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.	wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Bóg jest ze mną w Kościele	wymienia dary, które otrzymał od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2.2), opowiada, jak wygląda kościół parafialny, wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie.	pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu (E.4.2), opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), opowiada o Kościele jako owczarni Bożej (E.4.4), podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii i wymienia sposoby Jego obecności (B.1.1), podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, opowiada o działalności misjonarzy (F.2.2), charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5).	wymienia znaki i symbole związane z chrztem, podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele.	wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem, wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce.	wymienia zadania osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii i pomoc potrzebującym.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Katechezy okolicznościowe	opowiada, jak wygląda różaniec, podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i i Dnia Zadusznego, mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”, podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku, podaje przykłady dobrego wypoczynku.	wymienia części różańca świętego, wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7; D.2.3), wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek (B.2.2).	wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, opowiada, jak żył św. Mikołaj, wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie), wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.	podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, wyjaśnia pojęcie „Litania loretańska”, uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.	wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretańskiej”, wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.

Klasa 2

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- c) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- d) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- c) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- d) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- d) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- e) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- f) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- d) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- e) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- f) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania klasy II, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także najtrudniejsze zadania,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	•dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	•dokładna znajomość tekstu, melodii	•dobra znajomość tekstu, melodii	•niezbyt dokładna znajomość tekstu	•fragmentaryczna znajomość tekstu	•brak jakiegokolwiek znajomości tekstu

2. Ćwiczenia w podręczniku	•wykonane wszystkie zadania •staranne pismo •własne materiały •ilustracje itp.	•starannie prowadzony •wszystkie zadania •	•zapis staranny •luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	•ćwiczenia czytelne •braki w zadaniach (do 40% tematów)	•pismo niestaranne •liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	•brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	•wiadomości zawarte w podręczniku oraz lekcji •wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język •prawidłowe i swobodne używanie poznanych pojęć	•wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem •odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	•wyuczone na pamięć wiadomości •uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami •potrzebna pomoc nauczyciela	•wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć •odpowiedź niestaranna •częste pytania naprowadzające	•słabe wiązanie faktów i wiadomości •chaos myślowy i słowny •odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy •dużo pytań pomocniczych	•brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	•uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji •korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	•uczeń zawsze przygotowany do lekcji •często zgłasza się do odpowiedzi •wypowiada się poprawnie	•stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	•mało aktywny na lekcjach	•niechętny udział w lekcji	•lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	•wielokrotnie pomaga w różnych pracach •pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy •aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	•starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii •przejawia postawę apostołską	•niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie •czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

I. Jezus moim Przyjacielem	• podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, • mówi z pamięci „Ojcze nasz” (D.4.1), • podaje przykłady zgodnej modlitwy, • uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • podaje przykłady wspólnej modlitwy (Kościół, klasa, dom...).	• wyjaśnia, dlaczego warto przyjaźnić się z całą klasą, • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • wyjaśnia, dlaczego modlitwa zbliża nas do Boga Ojca, • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).	• wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).	• uzasadnia, że przyjaźń wyraża się we wzajemnym szacunku i pomocy, • wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), • podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga, dobro człowieka (D.3.3), • wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.
-----------------------------------	--	---	---	--	---

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus naucza o królestwie	• podaje, że Biblia dzieli się na Stary i Nowy Testament, • opowiada przypowieść o zasiewie, • opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji. • opowiada przypowieść o skarbie, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.	• wymienia imiona Ewangelistów, • wyjaśnia podstawowe znaczenie przypowieści o domu na skale i piasku (budowanie domu, dom, skała, piasek), • uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść, • charakteryzuje postawę sług z przypowieści o talentach.	• wyjaśnia, dlaczego wypełniając słowa Jezusa, można uniknąć skutków niebezpieczeństw, • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnotie Kościoła, • opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), • uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• uzasadnia wartość cierpliwej i systematycznej pracy nad rozwojem własnych zdolności, • przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus objawia swoją moc	• opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje prawdę, że Jezus ma władzę nad życiem, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), • wyjaśnia, jak rodzice opiekują się dziećmi, gdy są chore, • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom, • opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • opowiada o rozmnożeniu chleba, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.	• wyjaśnia, co to jest cud, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym, • podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci, • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • podaje przykłady, jak można pomagać osobom niewidomym, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • wyjaśnia, że jedzenie jest darem pozwalającym utrzymać życie.	• uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu, • wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uzdrowił niewidomego, • uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym.	• uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o wskrzeszenie dziewczynki.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus przychodzi zbawić świat	• podaje prawdę, że Bóg zapowiedział przyjście na świat swojego Syna, by zbawił ludzi, • opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia, • opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego.	• wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła, • wyjaśnia symbolikę roratki, • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wyjaśnia, kim są poganie, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie, • opowiada o chrzcie Jezusa, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi, • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem, • wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	• wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięstwa.	• wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń, • opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy, jak być dobrym	• opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, • podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, • opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, • opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • mówi z pamięci „Akt miłości”.	• wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, dlaczego warto wybierać to, co dobre dla siebie i innych, • wyjaśnia, czym jest pokora, • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność.	• wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, • wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.	• podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy, jak kochać	• podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • opowiada historię Samarytanina, • wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • mówi z pamięci „Akt żalu”.	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3), • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • opowiada przypowieść o nietościwym słudze, • wyjaśnia, dlaczego mamy przebaczać, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7).	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • wyjaśnia, dlaczego Jezus ogłasza nam słowa swojego Ojca, • wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych, • wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.	• mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1), • uzasadnia szkodliwość hejtu, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego, • podaje, kto może przystąpić do spowiedzi.	• wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Jezus żyje w Kościele	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra, • wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • wymienia siedem sakramentów, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, • wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą i dlaczego właśnie tak, • opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej.	• wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • porównuje przyjmowanie sakramentów do budowy wieży własnego życia, • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach (B.1.1), • określa, kiedy i jakie sakramenty może przyjąć, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana i pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • uzasadnia, że podczas Mszy Świętej Jezus jest obecny zgodnie ze swoją obietnicą, • opowiada o liturgii słowa (czytane Pismo Święte, śpiewany psalm, homilia), • opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, • wyjaśnia znaczenie gestów i postaw wykonywanych podczas liturgii, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1).	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła, • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, kto może przyjąć Komunię Świętą, • wymienia przykazania kościelne (E.4.3), • podaje przykłady prac wykonywanych na rzecz parafii i kościoła parafialnego.	• wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje, • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa, • porównuje udział we Mszy Świętej do uczy królewskiej, • wymienia zasady uczestniczenia we Mszy Świętej w oparciu o przypowieść o uczcie królewskiej, • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych.	• podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, • wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3).

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Jezus zbawia	• opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, • podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, • podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, • wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, • opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, • wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, • opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), • wymienia pokarmy ze święconki i wyjaśnia ich znaczenie, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy.	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, • wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, • wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, • podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, • wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym, • wyjaśnia, do czego przygotowuje Wielki Post, • wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), • wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), • łączy wjazd Jezusa do Jerozolimy z procesją i poświęceniem palm, • opowiada, jak może wyglądać palma, • wymienia zwyczaje wielkanocne i omawia je, • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji, • omawia, jak można przygotować dom na uroczystość Bożego Ciała.	• wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, • wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, • charakteryzuje życie wybranych świętych, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wyjaśnia, co to jest nawrócenie, • podaje przykłady pieśni na cześć Pana Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uczy nas pokory i łagodności, • ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), • wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”, • wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • opowiada o procesji Bożego Ciała, • wyjaśnia, co to jest oktawa Bożego Ciała.	• wyjaśnia, dlaczego celem życia jest niebo, • wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, • opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, • omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, • wymienia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, • opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja), • opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski.	• uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, • wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa.

Klasa 3

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- e) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- f) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- e) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- f) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- g) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- h) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- i) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- g) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- h) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- i) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	•dokładna znajomość tekstu,	•dokładna znajomość	•dobra znajomość	•niezbyt dokładna	•fragmentaryczna	•brak jakiejkolwiek

	melodii, samodzielność i piękno wykonania	tekstu, melodii	tekstu, melodii	znajomość tekstu	znajomość tekstu	znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie prawidłowych pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	- starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus chce się ze mną spotykać	- wymienia etapy przygotowania do Pierwszej Komunii, - wyjaśnia, czym jest modlitwa, - podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie, np. Samuela: „Mów, bo sługa Twój słucha” (D.2.1), - wskazuje i wyjaśnia różnice między modlitwą faryzeusza a modlitwą celnika, - podaje przykłady, kiedy należy przepraszać ludzi, szczególnie bliskich, - wymienia nazwy modlitw związanych z osobą Maryi, - podaje z pamięci tekst modlitwy „Ojcze nasz” (D.4.1), - wymienia przykładowe sytuacje, w których warto odmawiać „Modlitwę Pańską” (D.4.3), - wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2): indywidualna i wspólnotowa, - opowiada, jak może wyglądać modlitwa poranna i wieczorna.	- identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) Samuel, - wskazuje tekst wybranej modlitwy św. Franciszka (D.7.2), - wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), - wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6), - uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7), - układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), - omawia modlitwę Magnificat (D.5.2), - omawia schemat i klasyfikuje wezwania „Modlitwy Pańskiej” odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), - charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową (D.1.3), - wymienia formy modlitwy wspólnotowej (te same słowa, gesty, postawa).	- wyjaśnia, że przygotowanie do Pierwszej Komunii ma formę duchową i zewnętrzną, - podaje prawdę, że w duchowych przygotowaniach do jego Pierwszej Komunii bierze udział cała rodzina i parafia, - wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), - opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, - uzasadnia potrzebę wytrwałej modlitwy, - wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), - wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pragnie, byśmy mówili do Boga „Ojcze”.	- wyjaśnia, na czym polega modlitwa uwielbienia. - układa krótki tekst własnej modlitwy uwielbienia, - wyjaśnia, dlaczego „Ojcze nasz” jest najpiękniejszą modlitwą.	- wyjaśnia, że modlitwy trzeba się uczyć, by lepiej rozumieć, czego Bóg oczekuje od nas, - wyjaśnia, że są sprawy, o których mówimy Panu Bogu w głębi swego serca.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus uczy mnie przykazań	• wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1), • podaje przykłady zachowywania przykazań w codzienności (C.1.6), • wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), • wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2), • wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), • wyjaśnia, że należy dbać o rzeczy materialne, • wymienia przykazania kościelne (E.4.3).	• opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, • identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, Eliasz, • wskazuje na istotę przykazań Bożych (C.1.2), • wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego (C.1.7), • wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), • uzasadnia, że Pana Jezusa w Eucharystii można przyjąć tylko z czystym sercem, • wyjaśnia wymagania poszczególnych przykazań kościelnych (E.4.3).	• wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”, • wyjaśnia, że przyjęcie Komunii Świętej jest wyjątkowym świętowaniem niedzieli, • wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców i opiekunów, • podaje przykłady troski o zdrowie własne i innych (właściwe odżywianie i ubieranie się), • uzasadnia, dlaczego należy szanować życie własne i innych, • wymienia ryzykowne zachowania w grupie rówieśniczej, • wyjaśnia, jaka jest rola wstydu, • podaje przykłady, kiedy należy uszanować intymność własną i innych, • wymienia i wyjaśnia rodzaje własności (własność wspólna, własna i cudza), • podaje przykłady troski o dobro wspólne (świat, środowisko, zwierzęta), • wyjaśnia, dlaczego zazdrość jest niewłaściwą postawą, • podaje przykłady troski o dobre imię własne i innych.	• opowiada historię proroka Eliasza, który troszczy się o wiarę w jednego Boga, • opowiada o radości św. Teresy z Lisieux po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej, • wyjaśnia, że rodzice mają także obowiązki wobec swoich dzieci, • odnosi wymagania przykazania piątego do sfery ciała i duszy (u siebie i innych), • wyjaśnia, na czym polega czystość serca, • opowiada o zaparciu się Piotra, • wyjaśnia, dlaczego w życiu ważna jest prawda.	• wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za wypowiedane słowa, • wyjaśnia, dlaczego przykazania kościelne są potrzebne wspólnocie wierzących.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus mnie umacnia	- wymienia krótkie wyznania wiary („Znak krzyża”, „Akt wiary”), - podaje z pamięci treść „Składu apostołskiego (A.6.4), - wymienia sakramenty święte (B.3.1), - wymienia sakramenty, które już przyjął, oraz te, do których się przygotowuje, - wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, - wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), - wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), - określa sumienie jako głos Boga w swoim sercu, - wskazuje, jak należy się przygotować do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), - rozróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4), - podaje prawdę, że żal za grzechy jest konieczny, by dostąpić ich odpuszczenia, - wyjaśnia, na czym polega szczere wyznanie grzechów przed kapłanem podczas spowiedzi, - wyjaśnia, czym jest zadośćuczynienie, - wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3).	- przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem (B.3.2), - opowiada o chrzcie Jezusa, - wypowiada formułę udzielania chrztu, - porównuje znaczenie białej szaty od chrztu do znaczenia białego stroju komunijnego, - wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B.9.2), - omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o synu marnotrawnym (miłosiernym ojcu), o nielitościwym dłużniku, - rozróżnia postawę żalu i pychy przed Bogiem, - określa na czym polega żal doskonały i niedoskonały, - podaje, do czego doprowadził brak poprawy w życiu dłużnika z przypowieści, - uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1).	- rozpoznaje symbole poszczególnych sakramentów, - podaje, kto może udzielać sakramentu pokuty, - wyjaśnia, że Bóg czeka na grzesznika i pragnie mu przebaczyć, - uzasadnia, że żal za grzechy przybliża do Boga i pomaga w nawróceniu, - opowiada perykopę o uzdrowieniu paralityka, - opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem.	- wymienia i wyjaśnia symbole osób Trójcy Świętej, - wyjaśnia, w jakim celu należy zrobić rachunek sumienia (wieczorny i przed spowiedzią), - omawia perykopę o nawróconej grzesznicy (C.6.2).	- opowiada o jedności w działaniu Ojca, Syna i Ducha Świętego, - wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przychodzi z duchowym uzdrowieniem, - porównuje słowa Jezusa wypowiedziane do paralityka ze słowami wypowiedzianymi przez kapłana podczas spowiedzi.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę	• uzasadnia, że Pan Jezus pragnie spotykać się z ludźmi na Mszy Świętej, • wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), • wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), • wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej (B.13.1), • opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4), • poprawnie odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, • wymienia, jakie dary składa się na ołtarzu, i wyjaśnia ich symbolikę, • wyjaśnia pojęcia: Najświętszy Sakrament, post eucharystyczny, Komunia Święta (B.14.1).	• wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), • wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2), • wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w liturgii Mszy Świętej (B.13.2), • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • podaje nazwy części liturgii słowa, • wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), • opisuje, jak należy się zachować bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), • wyjaśnia, że Eucharystia łączy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), • wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo (B.13.2).	• poprawnie odpowiada na wezwania kapłana podczas liturgii, • podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, • wymienia, z czego się składa liturgia eucharystyczna, • opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, • wyjaśnia słowa kapłana „Oto Baranek Boży” oraz słowo „amen”.	• opowiada o przebiegu Ostatniej Wieczerzy, • uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3).	• wyjaśnia, że Eucharystia uobecnia ofiarę złożoną przez Jezusa na krzyżu,

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	• wyjaśnia, czym jest różaniec, • podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy: różaniec, „Pozdrowienie anielskie” (D.5.3), • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), • podaje prawdę, że od dnia Pierwszej Komunii otrzyma duchowy pokarm na drogę do nieba, • podaje i wyjaśnia główne prawdy wiary, • podaje przykłady sytuacji, kiedy wyznaje wiarę w trzy Osoby Boskie, • wyjaśnia, że Adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Jezusa na ziemię, • charakteryzuje modlitwę „Zdrowaś Maryjo” (D.5.1), • wymienia najważniejsze zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.5.2), • opowiada perykopę o pokłonie złożonym Jezusowi przez mędrców,	• uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), • wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), • wyjaśnia, dlaczego należy troszczyć się o groby bliskich, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest ważniejsza od troski o miejsce ich pochowku, • omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych, o zagubionej owcy, • wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), • wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), • uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), • opowiada o dzieleniu się opłatkiem i wyjaśnia wartość dzielenia się nim, • wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Eucharystii podczas Pierwszej Komunii można porównać do narodzenia Jezusa w sercu, • wyjaśnia, kim są poganie,	• opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej, • podaje prawdę, że modlitwa różańcowa przybliża nas do Boga, • wymienia tajemnice różańca, • wymienia imiona wybranych świętych, którzy kochali Eucharystię (św. Barbara i Tarsycjusz), • podaje przykłady troski o rozwój swojej wiary, • podaje przykłady tradycji i zwyczajów związanych z Adwentem w kościele i domu rodzinnym, • opowiada perykopę o zwiastowaniu Maryi, • wskazuje na podobieństwo opłatka do hostii i komunikantów, • wskazuje różnicę między opłatkiem pobłogosławionym a konsekrowanym, • porównuje wędrówkę mędrców i złożenie darów do własnego przygotowania do Pierwszej Komunii,	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w Fatimie, • wyjaśnia, dlaczego należy zawsze być gotowym na powtórne przyjście Chrystusa, • podaje przykłady, kiedy dostrzega Bożą sprawiedliwość, • wskazuje na trud mędrców w dotarciu do Jezusa,	• opowiada o życiu św. Barbary i Tarsycjusza i podaje, jakie są ich atrybuty, • łączy poszczególne okresy roku liturgicznego z wydarzeniami z życia Jezusa, • opowiada o Światowym Dniu Misyjnym Dzieci i zadaniach Dziecięcych Kół Misyjnych,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	• podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu, • podaje prawdę, że Jezus został niewinnie skazany na śmierć krzyżową, • podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa, • wymienia najważniejsze zwyczaje związane z Wielkanocą (B.5.2).	• opowiada, jak wygląda nabożeństwo drogi krzyżowej, • ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), • uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy (B.5.1), • wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), • wyjaśnia, jak modlić się „Koronką do miłosierdzia Bożego”, • wyjaśnia słowa modlitwy „Dla Jego bolesnej męki”, • opowiada, jakie jest przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”.	• wyjaśnia, że Bóg daje czas Wielkiego Postu, by ludzie byli bliżej Niego, • wyjaśnia, na czym polega jałmużna wielkopostna, • podaje przykłady brania krzyża w życiu dzieci i dorosłych, • opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa, • opowiada o objawieniu się Jezusa św. Faustynie Kowalskiej, • podaje prawdę, że Niedziela Miłosierdzia została ogłoszona przez Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach.	• wyjaśnia, co to znaczy zagubić się oraz nawrócić, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus zgodził się wziąć krzyż i nieść go na Golgotę, • wyjaśnia, co to znaczy brać krzyż tak jak Pan Jezus, • wyjaśnia, dlaczego świętujemy w domach zmartwychwstanie Jezusa, • uzasadnia, że największym świętowaniem zmartwychwstania Jezusa jest udział we Mszy Świętej.	• opowiada o wyroku Piłata i drodze krzyżowej Pana Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Przyjmuję Jezusa w Najświętszym Sakramencie	• podaje prawdę, że w dniu Pierwszej Komunii Świętej najważniejszym gościem jest Pan Jezus, • opowiada, jak wygląda nabożeństwo majowe, • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała, • ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), • prawidłowo odpowiada na wezwania litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa, • wymienia, za co powinien dziękować Bogu w tym roku szkolnym, • podaje, w jaki sposób może odprawić pierwsze piątki podczas wakacji.	• wymienia sposoby duchowego przygotowania siebie i bliskich do uroczystości Pierwszej Komunii Świętej, • uzasadnia potrzebę systematycznego przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1), • wymienia obowiązki dziecka, które przyjęło Pierwszą Komunię, w wymiarze duchowym i materialnym, • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), • ukazuje związek nabożeństw ze czcią oddawaną Najświętszemu Sercu Maryi (B.7.2), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), • wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).	• wyjaśnia, dlaczego na uroczystość przygotowuje się rodzina i bliscy oraz cała parafia, • opowiada o wybranych wydarzeniach z życia Maryi związanych z Jezusem, • podaje przykłady, jak może się włączyć w procesję Bożego Ciała w swojej parafii, • wymienia, jak może podziękować nauczycielom i rodzicom, • podaje przykłady spotykania się z Panem Bogiem podczas wakacji.	• wyjaśnia, dlaczego przyjęcie po raz pierwszy Eucharystii świętuje się przez oktawę, • wyjaśnia wybrane wezwania z litanii loretańskiej, • opowiada o miłości św. Dominika Savio i św. Marii Goretti do Jezusa eucharystycznego.	• opowiada o miłości św. Klary do Jezusa eucharystycznego, • opowiada o objawieniach św. Julianny, którą Jezus prosił o wprowadzenie święta ku czci Najświętszego Sakramentu, • omawia jedną z obietnic, które Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque, dotyczących czcicieli Jego Serca.